

Діуліна І.Г.

здобувачка гр. МЕ-23МЗ

Немченко Т.А.

кандидат економічних наук, доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

КЛЮЧОВІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СТРЕТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Стратегічне управління закладами охорони здоров'я набуває сьогодні особливої актуальності в умовах глобальних викликів та трансформації медичної галузі. Сучасна система охорони здоров'я стикається з безпрецедентними викликами: старіння населення, зростання хронічних захворювань, підвищення медичних послуг, впровадження інноваційних технологій та методів лікування, функціонування в умовах воєнного стану, ризику повторення пандемії коронавірусу, тощо. В цих умовах саме якість управління медичними закладами стає визначальним фактором їх успішного функціонування та розвитку. Власне, стратегічне управління дозволяє медичним закладам ефективно адаптуватися до мінливого середовища, оптимально використовувати наявні ресурси та забезпечити їх функціонування на засадах сталого розвитку.

В той же час, ефективне стратегічне управління є необхідним елементом успішного функціонування сучасного медичного закладу. Воно дозволяє забезпечити баланс між соціальною місією охорони здоров'я та економічною ефективністю, між потребами та можливостями медичного закладу, між поточними завданнями та перспективами розвитку. Саме тому дослідження теоретичних засад та практичних аспектів стратегічного управління закладами охорони здоров'я має важливе значення для розвитку медичної галузі та підвищення якості медичного обслуговування населення.

Загалом, приходимо до висновку, що за своєю природою стратегічне управління медичними закладами передбачає системний підхід до планування діяльності, впровадження інновацій, управління якістю медичних послуг та розвитку персоналу.

Запорукою ефективно побудованої системи стратегічного управління в медичній сфері виступає, перш за все дотримання його ключових принципів, що формують основу ефективного функціонування медичних установ та виступають підґрунтям їх довгострокового розвитку, дозволяють досягати стратегічних цілей організації.

Так, дотримання принципу системності в управлінні медичним закладом дає змогу забезпечити цілісність та взаємоузгодженість усіх управлінських процесів, синхронізувати роботи всіх підрозділів, оптимізувати розподіл ресурсів та досягти загальної ефективності діяльності. Системний підхід дозволяє розглядати медичний заклад як єдиний організм, де кожен елемент виконує свою важливу функцію та орієнтується на загальний результат [3].

Принцип науковості та інноваційності передбачає впровадження науково обґрунтованих методів управління та використання сучасних медичних технологій, постійне оновлення методів діагностики та лікування, впровадження передових управлінських практик та інформаційних технологій, що в свою чергу дозволяє підвищити якість медичних послуг, впроваджувати інноваційні методи лікування, тощо [2, 3].

Дотримання принципу економічної ефективності дає можливість забезпечити оптимальне використання фінансових, матеріальних та людських ресурсів, досягається баланс між витратами та кінцевою якістю медичних послуг, оптимізуються операційні процеси [3].

Принцип клієнтоорієнтованості має у фокусі задоволення потреб споживачів (пацієнтів) та забезпечення високої якості медичного обслуговування, що дає змогу сформувати позитивну репутацію закладу, збільшити обсяги відвідування [2].

Дотримання принципу безперервного розвитку базується на постійному вдосконаленні всіх сфер діяльності медичного закладу, насамперед регулярному підвищенні кваліфікації персоналу, оновленні обладнання, вдосконаленні процесів управління [3].

Принцип соціальної відповідальності ґрунтується на врахуванні інтересів суспільства та визначенні впливу діяльності закладу на громадське здоров'я, зокрема в ключі екологічної відповідальності, участь у профілактичних програмах, просвітницькій діяльності. Даний напрям функціонування медичних установ реалізується через забезпечення доступності медичної допомоги для всіх верств населення та передбачає розробку спеціальної програми для соціально вразливих груп, створення умов для обслуговування людей з особливими потребами, впровадження гнучкої системи оплати послуг у приватному медичному секторі [1].

В умовах воєнного стану та загрози повернення пандемії, важливості набирає просвітницька діяльність медичних установ для підвищення медичної грамотності населення. Так, організація навчань, проведення інформаційних заходів, розповсюдження матеріалів про небезпечні захворювання та принципи здорового способу життя дозволить сформувати відповідне ставлення людей до власного здоров'я, що матиме довготривалий позитивний ефект на суспільство [1].

Ключового значення в контексті реалізації принципу соціальної відповідальності набирає налагодження взаємодії з громадськими організаціями та місцевими громадами, що дозволяє медичним установам краще розуміти потреби населення та адаптувати свої послуги відповідно до цих потреб, формує основу для ефективного діалогу між медичною установою та суспільством для забезпечення довіри до системи охорони здоров'я, підвищення якості медичних послуг, задоволення потреб населення [1].

Узагальнюючи наведене, зауважимо, що системне дотримання всіх принципів стратегічного управління створює синергетичний ефект, який забезпечує ефективність функціонування медичного закладу, зокрема, стабільний розвиток та фінансову стійкість, підвищення якості медичних послуг та задоволеності споживачів, оптимальне використання ресурсів та мінімізація витрат, професійний розвиток персоналу, нарощення його кваліфікації, впровадження інновацій, що в своїй сукупності чинить позитивний вплив на громадське здоров'я та формування благополуччя суспільства в цілому. Означений комплексний підхід до стратегічного управління дозволяє медичному закладу не лише успішно функціонувати в поточних умовах, але й ефективно адаптуватися до майбутніх викликів та змін у галузі охорони здоров'я, формує міцну основу для тривалого успіху та забезпечення принципів сталості медичної установи, що в кінцевому результаті підвищує якість та доступність медичної допомоги для суспільства.

Література:

1. Ліпич Л. Соціальна відповідальність працівників закладів охорони здоров'я в контексті сталого розвитку. Академічні візії. 2024. №27. С. 1-9. URL. <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/848>
2. Лукашенко В., Лепський В. [Принципи інтегрованого управління загрозами забезпеченню цінностей стейкхолдерів проектно-орієнтованих медичних закладів](#). Управління розвитком складних систем. 2017 р. №32. С. 42-49.
3. Сафонов Ю., Борщ В. Стратегічний менеджмент закладів охорони здоров'я: загальні принципи та особливості застосування в галузі охорони здоров'я України. Актуальні проблеми економіки. 2019. №8 (218). С. 62-69.